

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la cererea de strămutare

a cauzei penale în privința lui

Ion Russu

(art.27, 145 alin. (2) lit. e), f) Cod penal)

*(Dosarul nr. 1cs-364/24,
1-23133441-01-1cs-30072024)*

Practica Curții Supreme de Justiție a fost schimbată la 24 iulie 2024 în cauza [1cs-334/24](#); Judecătorii curții de apel care au judecat la etapa urmăririi penale procedurile cu privire la arestarea inculpatului nu sunt incompatibili de a judeca apelul.

07 august 2024

Textul corespunde originalului

**Examinând, în lipsa părților cerere de strămutare a cauzei penale în
privința lui Ion Russu,**

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stella Bleșceaga, *Președinte*,

Vladislav Gribincea

Lilia Roic-Botezatu, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 26 iulie 2024, Președintele interimar al Curții de Apel Comrat, Dmitrii Fujenco, a adresat Curții Supreme de Justiție o cerere de stramutare a judecării cauzei penale de învinuire a lui Ion Russu în comiterea infracțiunii prevăzute la art. art. 27, 145 alin. (2), lit. e), f) Cod penal la o altă instanță egală în grad.

2. Potrivit cererii, judecătorii Curții de Apel Comrat Starciuc Ștefan, Colev Grigori și Fujenco Dmitrii anterior au examinat recursul împotriva încheierii de prelungire a măsurii preventive sub formă de arest preventiv (vol. 1 f.d. 209-212). În cadrul Curții de Apel Comrat activează doar patru judecători și nu este posibil de a forma un alt complet de judecată.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

3. Art. 33 alin. (3) Cod de procedură penală prevede următoarele: „Judecătorul nu poate participa la o nouă judecare a cauzei atât în primă instanță, cât și pe cale ordinară sau extraordinară de atac ... în cazul în care a mai participat în calitate de judecător la examinarea aceleiași cauze în primă instanță, pe cale ordinară sau extraordinară de atac, precum și în cazul participării ca judecător de instrucție.”

4. Conform art. 39 pct. 5) Cod de procedură penală, Curtea Supremă de Justiție are competența exclusivă de a examina cererile de strămutare a cauzelor penale, care pot fi formulate de către președintele instanței de judecată sau de una din părți. Art. 46 alin. (1) Cod de procedură penală permite stramutarea cauzelor penale când în instanța competentă nu poate fi constituit completul de judecată.

MOTIVAREA INSTANȚEI

5. De curînd, Curtea Supremă de Justitie într-o cauză similară dos. [1cs-334/24](#) a avut deja ocazia să examineze chestiunea dacă examinarea recursului împotriva încheierii cu privire la prelungirea măsurii preventive îi face incompatibili pe cei trei judecători ai curții de apel la judecarea cauzei în ordine de apel.

6. În încheierea menționată în paragraful precedent, Curtea Supremă de Justiție și-a schimbat practica și noua practică o va aplica în continuare. Curtea

Supremă a notat că toate cazurile de incompatibilitate sunt prevăzute de lege și sunt enumerate exhaustiv de art. 33 Cod de procedură penală. Cererea de strămutare se întemeiază pe aceleași temeiuri de drept art. 33 alin. (3).

7. Judecătorii pretins incompatibili menționați în cererea de strămutare nu cad sub incidența nici unei situații din cele menționate în art. 33 alin. (3) Cod de procedură penală, deoarece ei nu au judecat anterior cauza în prima instanță, apel, recurs, revizuire sau recurs în anulare. Ei nu sunt nici judecători de instrucție.

8. Completul reiterează că CtEDO a examinat numeroase cauze în care s-a invocat lipsa de imparțialitate a judecătorului care judecă cauza în fond, pe motiv că anterior a luat decizii la etapa urmăririi penale, inclusiv cu privire la arestarea preventivă a inculpatului. În multe hotărâri, inclusiv *Fey v. Austria*, 1993, § 30; *Sainte-Marie v. Franța*, 1992, § 32; *Nortier v. Țările de Jos*, 1993, § 33, *Gulyayeva v. Rusia*, 2010, § 197, CtEDO a menționat că simplul fapt al luării acestor decizii de către judecătorul care examinează cauza în fond nu este suficient pentru a pune la îndoială imparțialitatea judecătorului. În cauza *Jasiński v. Polonia*, 2005, în paragraful 55, CtEDO a menționat următoarele:

„Cu adevărat, chestiunile la care judecătorul trebuie să răspundă când ia o decizie cu privire la prelungirea detenției sunt diferite de cele la care trebuie să răspundă când soluționează cauza în fond. Atunci când ia o decizie cu privire la arest, sau alte decizii de acest gen la etapa urmăririi penale, judecătorul evaluează sumar datele disponibile pentru a stabili dacă, la prima vedere, există motive de a suspecta persoana în comiterea abaterii de care este acuzată; atunci când pronunță o hotărâre asupra fondului cauzei, el trebuie să analizeze dacă probele prezentate și cercetate în instanța de judecată sunt suficiente pentru a constata vinovăția acuzatului. Bănuiala și constatarea vinovăției nu ar trebui tratate ca fiind același lucru.”

9. Din motivele de mai sus și cele constatate anterior, completul de judecată constată că Codul de procedură penală nu interzice altor judecători decât judecătorilor de instrucție să judece în fond cauzele în care au decis anterior cu privire la măsura preventivă. Simplul fapt că judecătorul a luat o decizie cu privire la măsura preventivă nu este suficient pentru a pune la îndoială imparțialitatea acestuia. Acest fapt rezultă implicit și din practica judecătorească din Republica Moldova la etapa judecării cauzei. În prezent, judecătorul care decide asupra arestării la etapa judecării cauzei, inclusiv în recurs, este eligibil de a participa ulterior la judecarea fondului cauzei. Condițiile și procedura aplicării arestării la etapa urmăririi penale și la etapa judecării cauzei sunt aceleași.

10. În anumite circumstanțe, judecătorul care a decis asupra arestării ar putea fi totuși recuzat în temeiul art. 33 alin. (2) pct. 5) sau 6) Cod de procedură penală. Totul depinde de măsura în care judecătorul a evaluat circumstanțele cauzei și vinovăția. O asemenea situație este atunci când, din greșeală, în încheierea cu privire la măsura preventivă judecătorul a scris că persoana este vinovată de fapta incriminată (a se vedea de ex. hot CEDO *Romenskiy v. Rusia*, 2013, §§ 28-30). Totuși, imposibilitatea participării judecătorului în această situație se va decide de

la caz la caz, în urma examinării abținerii sau recuzării, nu prin cerere de strămutare a cauzei.

11. Din motivele de mai sus, în conformitate cu art. art. 46-49 Cod de procedură penală,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Respinge cererea președintelui interimar al Curții de Apel Comrat, Dmitrii Fujenco, cu privire la strămutarea judecării cauzei penale de învinuire a lui Ion Russu în comiterea infracțiunii prevăzute la art. art. 27,145 alin. (2), lit. e), f) Cod penal.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stella Bleșceaga

Judecători

Vladislav Gribincea

Lilia Roic-Botezatu